

защо да се лъжем. Ще мине много, твърде много време, докато българите докажат, че не мислят повече да безпокоят империята. През това време ти ще трябва да останеш при нас. Колкото и да е неприятно това за тебе - не може другояче. А ти виждаш, че те пазим достатъчно внимателно, за да се надяваш, че можеш да избягаш...

Василев^{съ}т напълни отново чашите и изпи своята на един дъх.

- Тогава - продължи той - ние ще трябва да се погрижим за тебе. Ние искаме живота ти във Византия да не бъде тежко пленничество и златна клетка. Ти не бива да се считаш за нещастен заложник, който чака само часа на свободата. Ти трябва да се почувствуваш във Византия свой, близък... Да бъдеш в нея господар, а не роб. Съдбата ѝ да бъде и твоя съдба, нейните радости и скърби да те радват и натъжават, както за собственото ти отечество. Остави братята си да царуват на Хемуца. Те ще бъдат господари на една малка и проста земя. А ти ще бъдеш владетел на несметни съкровища.

Исак Ангел помълча малко, погледна брата си и се засмя.

- Ние с Алексей дълго мислихме за тая работа. Но днес една случайност ни помогна да разрешим всичко. Дъщерята на брата ми, княгиня Евдокия, те срещнала в градините и попитала с особено любопитство за името на непознатия хубав момък.

Иваница се изчерви и наведе глава.

Изведнъж василевсът се изправи, лицето му стана строго и студено.

- Княз Иоаница, ние решихме да те назначим за владетел на Теодосиполската стратегия в Арм^ения и да ти дадем за жена княгиня Евдокия, нашата царствена племеница, заедно с една зестра от хиляда ливри перпери.

И той се отдръпна малко назад, за да види по-добре впе-